

عنوان مقاله:

رشد مناطق شهری با توجه به مهندسی ترابری با نگاه به روش کلاسیک حمل و نقل

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد همتی بهار - دانشجوی عمران دانشگاه آزاد رودهن

خلاصه مقاله:

با توجه به افزایش ساخت شهرهای جدید و گسترش شهرهای دیگر، تقاضا برای ساختن زیر ساخت های جدید و یا افزایش کمی و کیفی زیر ساخت ها بیشتر میشود. در این میان با نداشتن برنامۀ قابل قبولی، شهرهای کوچکتر یا توسعه نیافته در طول یک دورۀ بلند مدت حذف میشوند یا متروکه میگردند، یکی از این دلایل نبود زیرساخت ها یا زیرساخت هایی با ظرفیت کم نبود یا کم بود راه و جاده می باشد که هرچه این زیرساخت ها کم تر باشد میزان حمل و نقل کم تر میشود و سپس توسعه در مناطق دور دست رو به زوال میروند. با این مقاله میتوان فهمید که دلیل کمبود رشد این مناطق که محروم مانده اند یا مناطقی که کمتر توسعه یافتند چیست ؟ و با برنامه ریزی از دید مهندسی ترابری و با توجه به حمل و نقل منطقه ای ، بین این شهر ها و این مناطق راه حلی ارائه کرد. با توجه به این مقاله میتوان ابتدا دلیل مشکلات منطقه ای را دریافت کرد و بعد با توجه به منابع موجود پاسخ ارائه شده ای در مقاله بدست آورد سپس توسعه در این مناطق را افزایش داد. در این حالت هم مناطق دارای زیرساخت های مناسبی می شوند و هم حمل و نقل در آنها بیشتر شده و با برنامه ریزی صحیح بلند مدت توأم با برنامه ریزی کوتاه مدت میتوان شهر و منطقه ای رو به زوال را احیا کرد به طوری که شهر خود محوری از توسعه در آن منطقه شود. این روش با توجه به کلی ترین و ساده ترین مدل حمل و نقل، روش کلاسیک حمل و نقل ایجاد شده است. هدف نهایی از این مقاله راهکار هایی برای ایجاد توسعه در شهر هایی که قابلیت توسعه را دارند می باشد.

کلمات کلیدی:

روش کلاسیک حمل و نقل، زیر ساخت، مهندسی حمل و نقل، مناطق محروم ، توسعه یافته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544338>

